

ΛΕΥΤΕΡΙΑ

Έκδοση αντιπληροφόρησης
της αντιεξουσιαστικής συνέλευσης αλληλεγγύης
Σεπτέμβρης 2003, Θεσσαλονίκη

Στους 7 προφυλακισμένους για τη συμμετοχή τους στην πορεία

ενάντια στη σύνοδο των αφεντικών της ευρωπαϊκής ένωσης

Αλληλεγγύη

Σε όλους τους διωκόμενους για τα γεγονότα της 21 Ιούνη

Στον κόσμο της εκμετάλλευσης,
των ανθρωπιστικών πολέμων,
των πολυεθνικών,
της τηλε-αποβλάκωσης,
του δυμβιθασμού, της παραίτησης,
του φιλοσομαριόμου,
της απάδειας, της ιδιώτευσης,
του κυνισμού...

...ΚΑΠΟΙΟΙ ΕΠΙΛΕΓΟΥΝ
ΝΑ ΜΗΝ ΕΙΝΑΙ ΘΕΑΤΕΣ

ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΥΝΑΤΟΤΕΡΟ ΑΠ' ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΛΙΑ

Ζούμε ό έναν εκθρικό κόσμο

...σ' έναν κόσμο όπου βασιλεύει η εκμετάλλευση, ο φόβος, το ψέμα και η απάθεια. Σ' έναν κόσμο που η φύση λεηλατείται ανελέητα και τα πάντα μετατρέπονται σε εμπορεύματα. Έλεγχος σκέψης και κίνησης, μαζικοί κοινωνικοί εκβιασμοί, βία και εξαθλίωση, αλλοτρίωση και μαζική κατανάλωση. Αυτές είναι μόνο κάποιες όψεις ενός εξουσιαστικού συστήματος που απλώνεται σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης και διεισδύει σε όλες τις πτυχές της ζωής. Η κυρίαρχη τάξη, η ορατή και αόρατη εξουσία, εχθρεύεται οτιδήποτε δεν μπορεί να ελέγξει, οτιδήποτε προσπαθεί να αμφισβητήσει, να εξεγερθεί ή να αυτονομηθεί από τους νόμους, τις αξίες και τους μηχανισμούς της.

Τα τελευταία χρόνια κάποιοι άνθρωποι ανά τον κόσμο επιλέγουν να δώσουν το παρόν σε διεθνείς συναντήσεις των «ηγετών» του πλανήτη, αναδεικνύοντάς τους σε στιγμές αντιπαράθεσης. Σε αντίθεση με μια αριστερά που στην πλειοψηφία της δεν ζητά τίποτα παραπάνω από ένα καπιταλισμό με ανθρώπινο πρόσωπο και δεν διστάζει να συνδιαλλαγεί με την εξουσία και τους θεσμούς της, υπάρχουν άνθρωποι που κινούνται με μια σαφώς ανατρεπτική και συγκρουσιακή διάθεση και εκδηλώνουν άμεσα και δυναμικά την αντίθεσή τους στα σχέδια των κυρίαρχων.

Οι κινητοποιήσεις στα διεθνή ραντεβού δεν αποτελούν την πεμπτοσύα, ούτε τη συμπύκνωση του κοινωνικού πολέμου, πόσο μάλλον την κορύφωσή του. Είναι όμως ένα πεδίο πραγματικής και συμβολικής αντιπαράθεσης με την κυρίαρχη τάξη, μια ακόμα μάχη ενός καθημερινού πολέμου.

Κατά τη διάρκεια της συνόδου της ΕΕ τον Ιούνιο του 2003 στη Θεσσαλονίκη, κάποιοι αναγνώρισαν τον εαυτό τους στην πλευρά της άρνησης και της συνολικής ανατροπής. Ο κόσμος αυτός, οργανωμένος και μη, λιγότερο ή περισσότερο συνειδητοποιημένος, με τις εσωτερικές αντιφάσεις και αδυναμίες του, πήρε σαφή και ξεκάθαρη θέση ενάντια στην εξουσία και τους μηχανισμούς καταστολής.

Μια ολόκληρη βδομάδα... Τρεις μέρες στο δρόμο...

Για μια ολόκληρη εβδομάδα πολύς κόσμος από την Ελλάδα και το εξωτερικό, βρέθηκε στο χώρο των πανεπιστημίων, έζησε και συμμετείχε σε διάφορες αυτοοργανωμένες διαδικασίες, εκδηλώσεις και δράσεις.

Πιο συγκεκριμένα, υπήρξαν πολλοί και διαφορετικοί χώροι συνάντησης και διαμονής, χώροι ανταλλαγής απόψεων (και όχι μόνο), συνδιαμόρφωσης κατευθύνσεων και αποφάσεων μέσα από αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες. Λειτουργή-

σε κέντρο διεθνούς ενημέρωσης και επικοινωνίας (indymedia), αυτοδιαχειριζόμενος ραδιοφωνικός σταθμός, μια μονάδα ιατρικής βοήθειας και υποστήριξης, δυο αυτοοργανωμένες κουζίνες, καθώς και χώροι έκθεσης και διανομής αναρχικού και αντιεξουσιαστικού έντυπου υλικού. Πραγματοποιήθηκαν εκδηλώσεις και συζητήσεις πάνω σε διάφορα ζητήματα, όπως και μουσικές συναυλίες. Τις τρεις τελευταίες μέρες υπήρξε και η κορύφωση των δράσεων:

- Την Πέμπτη (19/6) πραγματοποιήθηκε μεγάλη πορεία αλληλεγγύης στους μετανάστες που οργανώθηκε από αναρχικές και αντιεξουσιαστικές ομαδοποιήσεις και άτομα από τη Θεσσαλονίκη. Στη διαδήλωση συμμετείχαν περίπου 5.000 διαδηλωτές. Η πορεία πέρασε μέσα από γειτονιές μεταναστών και είχε ως κεντρικό σύνθημα «στον κόσμο των αφεντικών είμαστε όλοι ξένοι». Χαρακτηριστική (και απόλυτα αναμενόμενη) ήταν η στάση των μμε απέναντι στην κινητοποίηση αυτή, η οποία είτε αποσιωπήθηκε τελείως είτε παρουσιάστηκε σαφώς μικρότερη και με διαστρεβλωμένα χαρακτηριστικά.
- Την Παρασκευή (20/6) ένα κομμάτι του αντιεξουσιαστικού χώρου επέλεξε να δώσει το παρόν στη Χαλκιδική όπου πραγματοποιήθηκε η σύνοδος

και να συγκρουστεί με τις δυνάμεις καταστολής στην κόκκινη ζώνη.

Παράλληλα, ένα άλλο μικρότερο κομμάτι διαδηλωτών βρέθηκε στα σύνορα της χώρας με τη FYROM. Η κίνηση αυτή πραγματοποιήθηκε σε ένδειξη αλληλεγγύης σε κοσσοβάρους τσιγγάνους πρόσφυγες, οι οποίοι βρίσκονταν εγκλωβισμένοι στην άλλη πλευρά των συνόρων υπό άθλιες συνθήκες διαβίωσης. Οι διαδηλωτές βρήκαν, απέναντί τους τις ντόπιες δυνάμεις καταστολής και εξέφρασαν την εναντίωσή τους σε σύνορα, κράτη και πατρίδες.

- Το Σάββατο (21/6) για τον κόσμο που αποφάσισε να βρεθεί στην πλευρά της άρνησης ήταν μια μέρα σύγκρουσης με τις δυνάμεις καταστολής και επίθεσης σε σύμβολα του καπιταλισμού. Σχηματίστηκαν δυο διαφορετικά μπλοκ στα οποία συνολικά συμμετείχαν περίπου 4.000 άνθρωποι. Είναι φυσιολογικό, μέσα σε ένα τέτοιο ετερόκλητο πλήθος ανθρώπων το οποίο μοιραζόταν μια κοινή συγκρουσιακή διάθεση να υπήρξαν και αντιφατικές στάσεις και συμπεριφορές

Κατά τη διάρκεια των συγκρούσεων με τους ένοστους και μη προστάτες της άρχουσας τάξης και των εκμεταλ-

Συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Το πάθος για τη λευτεριά είναι δυνατότερο απ' όλα τα κελιά

Συνέχεια από την πρώτη σελίδα

λευτών έγιναν 100 περίπου προσαγωγές και 30 συλλήψεις. Η αστυνομία προέβη στις αναμενόμενες βιαιοπραγίες και σε εκτεταμένη χρήση καρινογόνων χημικών ουσιών.

- Την Κυριακή (22/6) πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση αλληλεγγύης 300 ατόμων για τους συλληφθέντες έξω απ' τα δικαστήρια, η οποία χτυπήθηκε και διαλύθηκε από την αστυνομία. Σήμερα 30 άνθρωποι αντιμετωπίζουν πολλές κατηγορίες σε βαθμό κακοργήματος και 7 από αυτούς βρίσκονται ακόμα προφυλακισμένοι.

Οι υπνωτιστές, οι υπνωτισμένοι και οι φύλακες του ύπνου...

Σε όλα αυτά τα γεγονότα, ο ρόλος των media υπήρξε καταλυτικός και αποκαλυπτικός για τη γενικότερη δομή, τη λειτουργία και τον ρόλο τους σε μια εξουσιαστική κοινωνία. Αφού μετέτρεψαν τα γεγονότα σε θεαματικές εικόνες προς λαϊκή κατανάλωση, αφαίρεσαν απ' αυτά κάθε πολιτικό νόημα και ιστορικότητα. Έδωσαν και πάλι ρεσιτάλ στη δημιουργία εντυπώσεων, σκηνοθετώντας ένα show αντάξιο των πανάκριβων reality παραγωγών τους και των άπληστων για εικόνες βίας τηλεθεατών. Για μια ακόμα φορά «πλάσαραν» το γνωστό παραμύθι των λιγοστών ανεγκέφαλων που τα σπάνε δίχως λόγο και επιδόθηκαν σε κραυγές και ιαχές για εκδίκηση και τιμωρία.

Η κρατική εξουσία και τα μμε, πάντοτε χρησιμοποιούν το δρόμο του ελέγχου, της συγκοφάντησης και της καταστολής των ατό-

μων που κινούνται αυτόνομα και επιλέγουν οι ίδιοι τα μέσα του αγώνα τους. Αντίθετα προμηδοτεί και υποστηρίζει τις εκδηλώσεις της καθεστωτικής αριστεράς, αφού είναι ηλίωτο φαινόμενο ότι αυτή δεν αποτελεί κανένα κίνδυνο στα σχέδια των κυρίαρχων. Αποτελεί δε μαζί με τα μμε σημαντικό μηχανισμό αφομοίωσης και ακίνδυνης εκτόνωσης της κοινωνικής οργής. Είναι αστείο οι ίδιοι άνθρωποι που, μιλώντας στο παρελθόν για την πράξη, το σπάτλι και τη γένοβα, έκαναν λόγο για μια εκδήλωση γνήσιας κοινωνικής οργής και ασκούσαν έντονη κριτική στις δυνάμεις καταστολής, σήμερα καταδικάζουν τελείως τα γεγονότα κάνοντας λόγο για προβοκάτσια.

Ο Τζουλιάνι, θύμα της καταστολής στη Γένοβα, υμνήθηκε ως ήρωας και αγωνιστής από τους γνωστούς εμπόρους της αντίστασης.

Οι άνθρωποι όμως στη Θεσσαλονίκη που επέλεξαν να λειτουργήσουν και να αντισταθούν χρησιμοποιώντας παρόμοια μέσα, παρουσιάστηκαν ως προβοκάτορες και κοινόι ποινικοί εγκληματίες.

Εξάλλου, είναι πάγια τακτική της αριστεράς να οικειοποιείται τους κοινωνικούς αγώνες σε μια προοπτική ελέγχου και αφομοίωσης οποιασδήποτε δυναμικής θα μπορούσε να λειτουργήσει ανατρεπτικά. Ακριβώς γι' αυτό το λόγο και επιχορηγήθηκε υλικά και ιδεολογικά από τους θεομύς και τα μμε πριν και κατά τη διάρκεια των γεγονότων του Ιούνη. Σε αντιδιαστολή μ' αυτούς, υπήρξε ένα κομμάτι της ριζοσπαστικής αριστεράς το οποίο στάθηκε δίπλα και βοήθησε με τον τρόπο του αυτούς που επέλεξαν τον δρόμο της σύγκρουσης, διατηρώντας την αξιοπρέπειά του.

Το μεγαλύτερο κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας στάθηκε στο ύψος του και πήρε ξεκάθαρη θέση: στον καναπέ απέναντι από την τηλεόραση. Τη θέση που έχουν διαλέξει για αυτήν οι εξουσιαστές της. Μια κοινωνία που κατεβαίνει κατά χιλιάδες στους δρόμους για να διαδηλώσει ενάντια στον πόλεμο του Ιράκ, αλλά αδυνατεί να αντιληφθεί τον αδιάκοπο κοινωνικό πόλεμο που διεξάγεται καθημερινά στα σπλάχνα της. Μια κοινωνία που πολύ εύκολα κριτικάρει και βάλλει εναντίον των «κακών ιμπεριαλιστών», αλλά δίνει άφεση αμαρτιών και στηρίζει τους ντόπιους δυνάστες στο όνομα κάποιου εθνικού συμφέροντος. Μια κοινωνία που δεν έχει μνήμη, που δεν ξέρει να κρίνει και να συζητάει, παρά μόνο να κοιτισμοπολεύει και δεν ενδιαφέρεται για τίποτα πέρα από το προσωπικό βόλεμα.

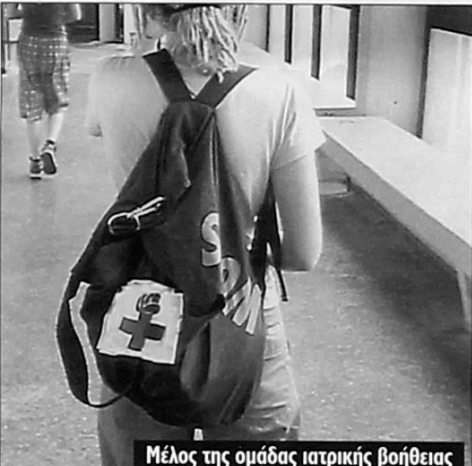
Η σωτήρ όμως και η απάθεια της δεν είναι ουδετερότητα, αλλά δηλώνουν τη συναίνεση και τη συμμετοχή στα καθημερινά εγκλήματα που διαπράττονται τελικά εις βάρος της και πολλές φορές στο όνομά της.

ΚΑΠΟΙΟΙ ΤΟΝ ΙΟΥΝΗ ΕΠΕΛΕΞΑΝ
ΜΕ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΤΟΥΣ
ΝΑ ΜΗΝ ΜΕΙΝΟΥΝ ΑΠΑΘΕΙΣ
ΚΑΙ ΝΑ ΠΡΑΞΟΥΝ

ΗΜΑΣΤΑΝ ΚΑΙ ΕΙΜΑΣΤΕ ΔΙΠΛΑ ΤΟΥΣ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ 7 ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ
ΤΗΣ 21 ΙΟΥΝΗ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ

Σχετικά με την αντιεξουσιαστική συνέλευση αλληλεγγύης

Για την αλληλεγγύη στους συλληφθέντες δημιουργήθηκε στη Θεσσαλονίκη τακτική αντιεξουσιαστική συνέλευση αλληλεγγύης η οποία βρίσκεται μια φορά την εβδομάδα. Στόχοι της συνέλευσης αυτής είναι

- Να ενημερώσει, να πληροφορήσει, να δημιουργήσει γεγονότα αλληλεγγύης
- Να οργανώσει τα οικονομικά, τις ανάγκες των συλληφθέντων, τόσο σε επίπεδο δικαστικών εξόδων, εγγυήσεων αποφυλάκισης όσο και σε επίπεδο προσωπικών εξόδων που θα έχουν οι προφυλακισθέντες (μηνιαία έξοδα στη φυλακή).
- Να δημιουργήσει επαφές τόσο με ομάδες της Ελλάδας όσο και με του εξωτερικού για το συντονισμό των κινήσεων αλληλεγγύης σε διεθνές επίπεδο, αλλά και για την επικοινωνία με τις ομάδες των συλληφθέντων στις χώρες τους.

- Να βελτιώσει τις συνθήκες διαβίωσης των προφυλακισθέντων φροντίζοντας να τους παρέχει ό,τι μπορεί να βελτιώσει την καθημερινότητά τους –στα πλαίσια του δυνατού από τους περιορισμούς των κανονισμών της φυλακής (βιβλία, ρούχα, ηλεκάρτες κτλ).

Για να επιτευχθούν οι παραπάνω στόχοι με ευθύνη και συνέπεια η συνέλευση προχώρησε στη δημιουργία τριών υποομάδων: μια για τα οικονομικά, μια για τις διεθνείς επαφές και μια για τη βελτίωση της καθημερινότητας των κρατουμένων.

Τα e-mail της κάθε υποομάδας είναι

- financial2003@disobey.net
- contacts2003@disobey.net
- solidarity@disobey.net

αντίστοιχα.

Η αντιεξουσιαστική συνέλευση αλληλεγγύης συναντιέται κάθε Τρίτη στις 7.00μμ στο Πολυτεχνείο (ΑΠΘ). Πληροφορίες για τις κινήσεις αλληλεγγύης κ.τ.λ. υπάρχουν και στην ακόλουθη ιστοσελίδα: www.thessaloniki2003.info

Για την αλληλεγγύη στους συλληφθέντες έχουν επίσης δημιουργηθεί οι ακόλουθες ιστοσελίδες:

- Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης Λαμίας <http://homepages.pathfinder.gr/protovulia/>
- Simon Support Group (Λονδίνο) <http://www.enrager.net/simon/>
- Ισπανόφωνη ιστοσελίδα <http://www.alasbarricadas.org/modules.php?name=salonika>

Για την αποστολή γραμμάτων (μόνο αλληλογραφία) για την έμπρακτη ένδειξη αλληλεγγύης η διεύθυνση των φυλακισμένων στα Διαβιάτα είναι:

Προς κρατούμενο
Δικαστικές φυλακές
Διαβατών
Τ.Κ. 54012
ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

Και η διεύθυνση στην Αυλώνα είναι:

Προς κρατούμενο
Ε.Κ.Κ.Ν.Α.
ΤΚ 19011
ΑΥΛΩΝΑ (παράρτημα)

Για την οικονομική ενίσχυση των κρατουμένων, επικοινωνείτε με την υποομάδα οικονομικών της αντιεξουσιαστικής συνέλευσης αλληλεγγύης στο ακόλουθο e-mail:

financial2003@disobey.net

Γράμματα από τη φυλακή του Σουλεϊμάν Νταϊνκτούν “Κάστρο”

Συντρόφισσες και σύντροφοι, φίλες και φίλοι, συναγωνιστές και συναγωνίστριες,

Σας στέλνω και σας μεταφέρω τους αγωνιστικούς χαιρετισμούς όλων των συλληφθέντων από την πορεία κατά της Συνόδου του απάνθρωπου κεφαλαίου, των επαγγελματιών του πολέμου και υπεύθυνων για τη δυστυχία πολλών λαών.

Στις φυλακές Διαβατών σήμερα έχει λίγο αεράκι. Τις προηγούμενες μέρες είχε πάρα πολλή ζέστη αν δεν κάνει κανείς τουλάχιστον τρεις φορές ντους δεν αντέχει, ειδικά μετά που κλείνουν τις πόρτες. Σε κάθε δωμάτιο χώνονται 10 άτομα, σε 5 διώροφα κρεβάτια. Ευτυχώς οι φυλακισμένοι πριν λίγο καιρό έκαναν μια απεργία πείνας και κατάφεραν να έχουν μικρά ψυγείακια στα κελιά.

Μας έχουν μοιράσει σε τρεις ορόφους: ο Fernando Perez και ο Τοϊτσας είναι στον Α' όροφο, σε διαφορετικά κελιά, εγώ και ο Carlos Martin στον Β', πάλι σε διαφορετικά κελιά, ο Σάμιον από την Αγγλία μάλλον στο ισόγειο. Είναι ο μόνος που δεν έχουμε μαζί του καμιά επαφή. Ακούω το όνομά του στις επισκέψεις του διευθύνου και θα ήθελα να μάθω τι κάνει, γιατί ήτανε βαριά τραυματισμένος από τους ξυλοδαρμούς. Άλλους δύο τους πήγανε σε άλλη φυλακή –και γι' αυτούς θα ήθελα να μάθω τα νέα τους.

Εμείς οι τέσσερις, χωρίς τον Σάμιον, επικοινωνούμε με δυσκο-

Ο μετανάστης από τη Συρία Σ. Νταϊνκτούν “Κάστρο” ζει και εργάζεται στο Ρέθυμνο και αποτελεί έναν από τους πιο δραστήριους συνδικαλιστές του συνδικάτου οικοδόμων του οποίου και αποτελεί εκλεγμένο μέλος. Είναι γνωστός για τους αγώνες του ενάντια στο ρατσισμό και για την κατοχύρωση των δικαιωμάτων των μεταναστών και των προσφύγων που ζουν και εργάζονται στην Ελλάδα. Συμμετέχει ενεργά σε αντιρατσιστικές κινήσεις, στο Στέκι Μεταναστών Ρεθύμνου και στη διοργάνωση των αντιρατσιστικών φεστιβάλ στο Ρέθυμνο. Είναι πρόεδρος της κοινότητας Σύρων μεταναστών στην Κρήτη και ιδρυτικό μέλος του Ευρωπαϊκού Φόρουμ Μεταναστών.

Ο Κάστρο αντιμετωπίζει άμεσο κίνδυνο απέλασης στη Συρία όπου εξαιτίας των αγώνων του ενάντια στο καθεστώς Άσαντ κινδυνεύει η ζωή του.

λία. Και σας ενημερώνω ότι η αλληλεγγύη σας, η συμπαράσταση σας και ο αγώνας που κάνετε για την ελευθερία μας, μάς δίνει δύναμη και υπομονή, επειδή η αλληλεγγύη είναι δυνατότερη από τα δικά τους όπλα, από τη βία, την καταστολή, τις φυλακές απέναντι σε κάθε αγώνα, σε κάθε αντίσταση.

Όσον αφορά αυτούς που δεν δηλώνουν τη συμπαράστασή τους στους κρατούμενους αγωνιστές με διάφορες δικαιολογίες, όπως π.χ. ότι είναι από κάποια μπλοκ της πορείας με τα οποία υπάρχει διαφωνία για τον τρόπο δράσης και λειτουργίας ή ότι είπαμε στον τάδε να έρθει στο δικό μας μπλοκ και δεν ήρθε, κ.τ.λ., για μένα λέω ότι ήμουν σε ένα μπλοκ που εί-

ναι ολόκληρη η πορεία και οι συλληφθέντες είναι συλληφθέντες ολόκληρης της πορείας. Αυτή τη στιγμή είμαστε μέσα σαν παράδειγμα εκφοβισμού για κάθε αγωνιστή που

θέλει να αντιστέκεται. Η αλληλεγγύη και η συμπαράσταση, όταν γίνεται αποκλειστικά προς τους κομματικούς μας συντρόφους, ή μόνο προς αυτούς που κάνουν αυτό που θέλουμε, χάνει όλο της το νόημα και κάθε της σημασία.

“Η αλληλεγγύη και η συμπαράσταση, όταν γίνεται αποκλειστικά προς τους κομματικούς μας συντρόφους, ή μόνο προς αυτούς που κάνουν αυτό που θέλουμε, χάνει όλο της το νόημα και κάθε της σημασία.”

Σε μια εποχή όπου ο πόλεμος νομιμοποιείται και η αντίσταση εγκληματοποιείται, όπου η διαδήλωση θεωρείται ενοχή και κακούργημα, το κίνημα πρέπει μάλλον να επιλέξει: ή την αντίσταση ή τον συμβιβασμό”.

μας, ή μόνο προς αυτούς που κάνουν αυτό που θέλουμε, χάνει όλο της το νόημα και κάθε της σημασία.

Σε μια εποχή όπου ο πόλεμος νομιμοποιείται και η αντίσταση

εγκληματοποιείται, όπου η διαδήλωση θεωρείται ενοχή και κακούργημα, το κίνημα πρέπει μάλλον να επιλέξει: ή την αντίσταση ή τον συμβιβασμό. Και όταν σε μια τέ-

τοια εποχή, όπου νομιμοποιείται ο πόλεμος του ισχυρού με τις σφαγές, τις δυστυχίες και τους εξευτελισμούς σε ολόκληρη την ανθρωπότητα, ενώ η αντίσταση του αδύναμου εγκληματοποιείται και το κίνημα συμβιβάζεται με τη λογική του ισχυρού, τότε το μόνο που μένει είναι να χαιρετάμε τον πλάτανο –αν δεν έχει καεί ακόμα.

Η αλληλεγγύη πρέπει να φανεί προς όλους τους ομήρους του κράτους, προς όλα τα θύματα κάθε χουντικής εκφρασής των απάνθρωπων καθεστώτων. Προς όλους που αντιστέκονται, προς όλους που τολμούν. Προς όλους που είναι έτοιμοι να πεθάνουν για μια στιγμή ελευθερίας και αξιοπρέπειας, πα-

ρά να ζουν μια ζωή ξεφτελισμού, καταπίεσης και δουλείας.

Και όπως έλεγε και κάποιος περαστικός στην ιστορία του αγώνα: «Όταν συνέλαβαν οι Ναζί κάποιον Εβραίο, είπα δεν είμαι Εβραίος, δε με νοιάζει. Όταν συνέλαβαν το γείτονα επειδή ήταν κομμουνιστής, είπα κομμουνιστής δεν είμαι, δε με νοιάζει. Τώρα που με συλλαμβάνουν, δεν βρίσκεται κανείς να ενδιαφερθεί για μένα». Το καλό με αυτό το παράδειγμα είναι ότι όλοι οι «αγωνιστές» το θυμούνται σε διάφορες εκδηλώσεις και συγκεντρώσεις. Μάλλον τους αρέσει σαν ωραίο κείμενο, σαν καλό συγγραφικό κομμάτι.

...Λοιπόν, σήμερα έχει λίγο αεράκι και καταφέρνουμε να πάρουμε μια ανάσα –τις προηγούμενες δέκα μέρες το κελί ήταν ακριβώς σαν φούρνος...

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΔΕΝ ΣΤΑΜΑΤΑΒΙ ΜΕ ΤΗ ΦΥΛΑΚΗ, ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΙΞΗ, ΤΗ ΒΙΑ, ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΤΗ ΧΟΥΝΤΑ, ΑΥΤΑ ΒΙΝΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΓΙΑ ΝΑ ΓΙΝΕΙ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΔΥΝΑΤΟΤΕΡΟΣ.

ΔΕΥΤΕΡΙΑ
ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ,
ΔΕΥΤΕΡΙΑ
ΣΕ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

6/7/200/3,

Δικαστικές Φυλακές Διαβατών
Κάστρο

Για τον 1 μήνα κράτησης που έχλεισε στις 21/7/03

Γράμμα προς κάθε ελεύθερο άνθρωπο

Συντρόφισσες και σύντροφοι, φίλες και φίλοι,

Έχει περάσει ήδη ένας μήνας από τη μέρα της σύλληψής μας (21/6/2003), από τη μέρα της απόφασης των «υπηρετών του δικαίου», των ανακριτών και των εισαγγελέων. Ένας μήνας ταλαιπωρίας και εμπειριών, που ξεκαθάρισαν κάθε αμφιβολία: η αστυνομία είναι αστυνομία σε οποιοδήποτε καθεστώς και να βρισκόμαστε. Στον «οίκο του δικαίου» θα σταμάταγε, δήθεν, να λειτουργεί η ισχύς του αστυνομικού κράτους και το άδικο, και θα άρχιζε να λειτουργεί η αλήθεια και το δίκαιο. Όμως όταν αποδείχτηκε ότι είναι κενό εφαρμογής των εντολών και διαταγών

της αστυνομίας, ξεκαθαρίστηκε κι αυτή η αμφιβολία: ότι το κράτος είναι κράτος ό,τι ταμπέλα και να του βάλεις.

Δε με προβληματίζει που μετά τη μάχη της 21/6 βρίσκομαι όμηρος του κράτους, που μια ζωή κηρύσσει καθημερινό πόλεμο ενάντια σε κάθε άνθρωπο που είτε το υπηρετεί αποδεχόμενος την εκμετάλλευσή είτε αρνείται να το υπηρετήσει. Αυτό που με προβληματίζει είναι ότι από τον τρόπο της σύλληψής μου, από τις ψεύτικες και υπερβολικές κατηγορίες σε βάρος μου για να δικαιολογήσουν όλα αυτά που κάνουν, από την προφυλάκιση μου αλλά και από την άνεση με την οποία τα κάνουν όλα αυτά χωρίς να μπορεί να τους εμποδίσει κανείς, φαίνεται πως αυτό

μπορεί να συμβεί σε κάθε άνθρωπο που εκφράζει τη διαμαρτυρία του κατά των «νόμιμων» εγκληματιών του πλανήτη, που «νόμιμα» συνεχίζουν ν' αποφασίζουν ποιος λαός θα σφαγιαστεί, ποιος θα ξεφυλιστεί και ποιος θα πεθάνει. Με προβληματίζει που με την ίδια λογική, σε μικρότερη κλίμακα, κάποιος «νόμιμα» και χωρίς φραγμό, με τόση άνεση, μπορούν να αποφασίσουν για ένα χρονικό διάστημα τη διακοπή της ζωής κάποιων άλλων ανθρώπων, με μία προσωρινή ποινή θανάτου –λες και η ζωή κάποιων έχει σημασία ενώ κάποιων άλλων όχι. Κάθε άνθρωπος ξέρει μόνο ο ίδιος πόση σημασία έχει η ζωή του. Κανένας εισαγγελέας και κανένας ανακριτής δεν το αποφασίζει αυτό.

Οι ποινές που ισχύουν αυτή τη στιγμή για τους επτά προφυλακισμένους, παρόλο που τα πάντα δείχνουν το ψέμα και την υπερβολή των κατηγοριών της αστυνομίας και τη συνενοχή των «υπηρετών του δικαίου», ξεκαθαρίζουν ότι αυτό μπορεί να συμβεί σε οποιονδήποτε πολίτη, οποιαδήποτε στιγμή θέλουν. Αλλά υπάρχουν άνθρωποι που δεν πρόκειται να σταματήσουν να ονειρεύονται, να αγαπούν ή να μισούν, και να ζουν κάθε στιγμή με πάθος –γιατί στην πραγματικότητα είναι πάντα ελεύθεροι.

Ζήτω ο αγώνας για την ελευθερία, τη ζωή και την αξιοπρέπεια, Κάτω η δουλεία και ο φασισμός.

Δικαστικές Φυλακές Διαβατών
25/7/2003, Κάστρο

Φωτογραφίες από την αντιεξουσιαστική πορεία αλληλεγγύης στους μετανάστες (Πέμπτη 19 Ιούνη 2003)

Γράμματα από τη φυλακή του Carlos M. Martinez και του Μιχάλη Τ.

Γράμματα του Carlos Martinez για τη 1η διεθνή ημέρα αλληλεγγύης (10/7)

Γεια σας σύντροφοι και συντρόφισσες απ' τη Θεσσαλονίκη.

Τα λόγια και οι πράξεις σας με γεμίζουν δύναμη. Θα είμαι σύντομος. Άλλωστε, το σημαντικό δεν είναι ούτε τα πολλά ούτε τα όμορφα λόγια, αλλά η στήριξή σας και οι μεταξύ μας δεσμοί. Αυτά είναι που μας δίνουν δύναμη και ενέργεια για να αντισταθούμε και να αντξουμε τη φυλακή.

Όλοι οι σύντροφοι εδώ, αν και χωρισμένοι σε διαφορετικά κελιά, είμαστε ενωμένοι και επικοινωνούμε όσο καλύτερα μπορούμε. Αν η κατάσταση μας δεν αλλάξει και δεν μας επιστρέψουν την ελευθερία που μας έκλεψαν, είμαστε αποφασισμένοι να ξεκινήσουμε απεργία πείνας.

Όπως ήδη γνωρίζετε, οι 7 όμηροι του κράτους προφυλακιστήκαμε με σπιμένες κατηγορίες και κατασκευασμένα στοιχεία. Ο καθένας από εσάς θα μπορούσε να είναι στη θέση μας. Όλοι βρίσκομαστε στο σκάσιμο της εξουσίας. Πρέπει λοιπόν να οργανωθούμε για να αντισταθούμε ώστε να μην επιτρέψουμε στο μεγαλύτερο εχθρό μας, το κράτος και το άθλιο σύστημα, να κάνουν ό,τι θέλουν χωρίς απάντηση.

Καταλήγοντας, σας διαβεβαιώνουμε με μεγαλύτερη δύναμη από ποτέ και παρά τη δύσκολη θέση στην οποία βρίσκομαστε, ότι θα βρούμε με μεγαλύτερη πίστη στον αγώνα από όσο όταν μπήκαμε!

Χαιρετώ τους συντρόφους και τις συντρόφισσες από τη CNT καθώς και όλες τις ομάδες και τα άτομα που μας υποστηρίζουν στον αγώνα για την απελευθέρωσή μας.

Μας χτυπούν αλλά δε θα μας νικήσουν!

Carlos

Συγκέντρωση αλληλεγγύης στους πρόσφυγες, σύνορα, Παρασκευή 20/6

Γράμμα του Μιχάλη Τ. από τις φυλακές Αυλώνα

Πέρασε κιόλας ένας μήνας από τη μέρα της σύλληψής μου και συνειδητοποιώ ότι, αν και δύσκολες, οι μέρες περνάνε και οβήνονται γρήγορα, η μνήμη όμως ΟΧΙ. Οι ξυλοδαρμοί και οι εξευτελισμοί δεν χάθηκαν, ούτε θα χαθούν ποτέ απ' το μυαλό μου.

Πέρασαν κιόλας δυο χρόνια απ' την εν ψυχρώ δολοφονία του Carlo Gulliani. Η μνήμη όμως δεν έσβησε, έμεινε εκεί ακέρωτη μαζί με τα συναισθήματα οργής και εκδίκησης που γεννούσε η εικόνα του Carlo στο έδαφος. Η μνήμη είναι αυτή που χαράσσει δρόμους αντίστασης και σύγκρουσης. Ο Carlo, και ο κάθε Carlo, θα ζει όσο θα υπάρχουν άνθρωποι που θα αντιστέκονται και θα απαντούν στις δολοφονίες διαδηλωτών στο όνομα της τάξης, στις καθημερινές δολοφονίες μεταναστών στα σύνορα, αλλά και εντός της χώρας (από ένστολους ή μη) στο όνομα της ασφάλειας, όπως και στα χιλιάδες εργατικά "ατυχήματα", όπου εργάτες δολοφονούνται στο όνομα του κέρδους. Η απάντησή μας βρίσκεται και θα βρίσκεται στην καθημερινή σύ-

γκρουση, με όλα τα μέσα, με τους ισχυρούς, ή και λιγότερο ισχυρούς, δολοφόνους.

Η πορεία της 21ης Ιουνίου στη Θεσσαλονίκη ήταν για μένα μία συνέχεια και όχι μια κλιμάκωση της καθημερινής δράσης. Το ότι βρίσκομαι στη φυλακή για κατασκευασμένες κατηγορίες δεν σημαίνει ότι δεν είμαι "ένοχος". Είμαι συνειδητά "ένοχος" απέναντι στη δολοφονική "αθωότητά" τους. Την "αθωότητα" που βασανίζει, φυλακίζει και εκτελεί εν ψυχρώ ανθρώπους με βάση τη διαφορετικότητά τους, είτε πολιτική, είτε εθνική, είτε σιδη-ποτε άλλο.

Τα λόγια ήταν αρκετά:

ΘΑ ΜΑΣ ΒΡΙΣΚΟΥΝ ΠΑΝΤΟΥ ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ
ΜΠΡΟΣΤΑ ΤΟΥΣ

ΔΕΝ ΣΕΧΝΑΜΕ ΔΕΝ ΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕ

20/07/2003, Μιχάλης Τ., Φυλακές Ανηλίκων Αυλώνα

Προς τη συνέλευση της Θεσσαλονίκης

Αγαπητοί σύντροφοι,

Χάρη στην επιμονή και το πείσμα σας, μάς δίνετε ελπίδες για να συνεχίσουμε με σταθερότητα και αξιοπρέπεια την υπόθεση της κράτησής μας. Ένα μεγάλο χαιρετισμό σε όλους εσάς τους συντρόφους και ειδικότερα στη Σελίνα, στην Αντωνία, στο δικηγόρο μας Χάρη, στον πατέρα μου Χουάν Κάρλος, στον αδελφό μου Ινιάκι και στην κοπέλα μου Νερέα, που μάλλον θα είναι μαζί σας αυτές τις μέρες. Σας στέλνω ένα ακόμα γράμμα, αν θέλετε να το διαβάσετε στις εκδηλώσεις. Δεν είναι τίποτα σπουδαίο, αλλά αν δεν καταφέρω να βγάλω κάτι από μέσα μου θα εκραγώ. Είχα σκεφθεί να το κοινοποιήσω με το τηλέφωνο, αλλά σας το στέλνω με το ταχυδρομείο. Δεν ξέρω αν θα φτάσει έγκαιρα.

Γνωρίζουμε το ενδιαφέρον σας για μας και την διεθνή συνεργασία που πραγματοποιείται αυτή τη στιγμή. Για όλα αυτά και για πολλά ακόμα, ευχαριστώ.

Εδώ μέσα στη φυλακή, ή για να το πω καλύτερα στη γαλαρία, αφού δε μπορεί κανείς να δει τίποτα, όλα περνάνε πολύ - μα πολύ - αργά, και το χρώμα των τοίχων και του ταβανιού είναι γκρι, ωχρό και παανοιοϊκότυπο. Βρίσκομαι συχνά με τον Κάστρο, που είναι στη δική μου γαλαρία, αλλά σε διαφορετικό κελί. Με τον Φερνάντο επικρινώνω καιμιά φορά στο προαίλιο που είναι γεμάτο κόσμο κι έχει ήλιο όλη τη μέρα. Για τους υπόλοιπους δεν έχω ιδέα, μας χώρισαν και μας σκόρπισαν. Είναι ό,τι περισσότερο μπορούσαν να κάνουν για να μας πληγώσουν και το έκαναν.

Θα ήταν για το καλό μας να αγωνιστείτε όχι μόνο για να βγούμε απ' αυτή την τρύπα, αλλά επίσης και για να μας βγάλουν όλους μαζί.

Τρώμε δύο φορές τη μέρα, αν και εγώ τρώω με το ζόρι και μόνο για να προετοιμαστώ για την πιθανότητα μιας απεργίας πείνας αορίστου διαρκείας. Αυτή τη φυλακή είναι γεμάτη μετανάστες, η πλειοψηφία είναι από την Αλβανία, τη Ρωσία, την Τουρκία... Είναι φανερό από αυτό το παράδειγμα το τι σχεδιάζει το ελληνικό κράτος για τους μετανάστες. Μέχρι τώρα, αυτό που μπορώ να ξέρω για να το μεταφέρω στους συντρόφους μου, είναι ότι οι πιο αποκλεισμένοι έχουν την καλύτερη συμπεριφορά απέναντί μας. Οι φυλακές την πρώτη ημέρα ξυλοκοπήσαν τον Κάστρο με την είσοδό του στην φυλακή, επειδή αρνήθηκε να κόψει το μουσίκι και τα μαλλιά του ενώ συγχρόνως τον απειλούσαν. Επίσης, γνωρίζω πως σε κανέναν από μας δεν έχουν φτάσει τα πράγματα που ζητήσαμε. Στον Κάστρο δεν έχουν φτάσει τα χρήματα που στείλατε και πολλά πράγματα δεν φτάνουν στον προορισμό τους.

Χωρίς άλλα λόγια, σας στέλνω τον επαναστατικό χαιρετισμό μου.

Γράμμα του Simon Chapman από τη φυλακή Διαβατών

Είμαι καθισμένος στο κελί μου -το οποίο μοιράζομαι με άλλους 9 (Έλληνες και Αλβανούς). Οι άλλοι συλληφθέντες κατά τη διάρκεια της Συνόδου της Ε.Ε. βρίσκονται στον επάνω όροφο, έτσι τους βλέπω μόνο κατά τη διάρκεια των επισκεπτηρίων των δικηγόρων -απ'όσο ξέρω είναι καλά, όσο καλά μπορεί να περιμένει κανείς.

Δεν είμαι σίγουρος εάν ο κόμπος γνωρίζει τι συνέβη πριν και μετά τη σύλληψή μου, οπότε θα κάνω μια σύντομη αναφορά εδώ. Η πορεία ξεκινά με στυλ ιδιαίτερα μαχητικό και σύντομα ο αέρας είχε γεμίσει από τον ήχο σπασμένων τζαμιών. Τα πρώτα δακρυγόνα άρχισαν να πέφτουν και μέσα στον πανικό έχασα από τα μάτια μου το Χ. Εγώ, ο Α και ο Β κατευθυνθήκαμε προς μια πλατεία όπου τα δακρυγόνα έπεφταν βροχή -ως εκείνο το σημείο τα γυαλιά μου και η αντιασφυξιογόνος μάσκα μου λειτουργούσαν καλά. Δημιουργείται άλλη μια αναταραχή ανάμεσα στον κόσμο και έχασα τον Α και το Β, οπότε κοίταξα να φτάσω τους υπόλοιπους της συλλογικότητάς μου. Καταλήξαμε όλοι στριμωγμένοι μαζί με 600 περίπου άτομα, με σύννεφα δακρυγόνων να έρχονται από μπρος και από πίσω. Το δέρμα μου άρχισε να με καίει και τα μάτια μου δάκρυζαν. Το πλήθος είναι καταστριμωγμένο, κόσμος

ψάχνει νερό για τα μάτια του, σπρώχνοντας προς όλες τις κατευθύνσεις. Παρόλο που ήξερα ότι το ασφαλέστερο μέρος σε μια τέτοιου είδους κατάσταση ήταν στο κέντρο του πλήθους, αποφάσισα να πάω σε μια άκρη να δω αν μπορούσα να βρω τους Χ, Α και Β. Τότε βρέθηκα μέσα σε ένα τεράστιο σύννεφο από αέρια όπου δεν μπορούσα να δω το παραμικρό. Βρισκόμουν σε μια άκρη, ασφυκτιώντας και μην μπορώντας να δω τίποτα, στα πρόθυρα του πανικού -με μια φωνή να λέει μέσα μου «ηρέμηση, ηρέμηση» και εγώ να προσπαθώ να κρατήσω την ψυχραιμία μου. Και τότε «CRUNCH» -όλα έγιναν μαύρα ενώ λάμπει φωτός έσκιζαν το σκοτάδι. Στην αρχή νόμισα ότι ήμουν χτυπημένος από κάποια πέτρα με λάθος προορισμό, αλλά ένα δευτερόλεπτο αργότερα ένα χτύπημα, που σπάει κόκκαλα, στο κεφάλι με έκανε να καταλάβω ότι επρόκειτο για μπάτσους. Πάω να τρέξω αλλά ήδη νιώθω να πέφτω, προχωράω στα τυφλά κατά μήκος του τοίχου μέσα από σπασμένα τζαμιά, ακόμα τυφλωμένος από τα αέρια. Καθώς πάω να κινηθώ αρχίζουν να με χτυπούν με τα γκλομπς, κάποιες φορές 3 ή 4 γκλομπ χτυπούν πα-ράλληλα το σώμα μου. Νιώθω αρ-

βύλες να με κλωτσάνε, επίσης. Νόμισα ότι μπορούσα να ξεγλιστρήσω πίσω στο πλήθος, αλλά όταν σήκωσα το βλέμμα μου το μόνο που κατάφερα να δω ήταν ένας άδειος δρόμος γεμάτος καπνό και τις αρβύλες των μπάτσων που με χτυπούσαν στο πρόσωπο. BANG! Τα γυαλιά φεύγουν, και συνειδητοποιώ ότι είμαι πραγματικά χωμένος στα σκατά. Προ-

“Ποτέ μου δεν μπορούσα να φανταστώ ότι θα ένιωθα τόσο ανακουφισμένος με το να βρεθώ επιτέλους χωμένος -με τις κλωτσιές- σε ένα κελί όπου άλλοι 10 διαδηλωτές μαράζωναν! Ευχαριστώ το Θεο -σκεφτήκα- είμαι στη φυλακή! Ασφαλής από τους ψυχομπατσούς!”

...η αλληλεγγύη των συγκαταστούμενών μου με κράτησε ζωντανό. Όλα όσα είχαμε, το νερό, το φαγητό, τα τσιγάρα, τις τηλεκάρτες -τα είχαμε από κοινού. Θα είχα τρελλαθεί χωρίς αυτούς”.

σπαθώ να σηκωθώ, μα εκείνη τη στιγμή ένα χέρι με πλησιάζει και μου τραβά το καπέλο και τη μάσκα, και ένα τελευταίο χτύπημα μου 'ρχεται στο μέτωπο, στο ύψος όπου ξεκινούν τα μαλλιά μου. Νιώθω το αίμα να κυλά στο πρόσωπό μου, και όλα γίνονται μαύρα. Έμεινα αναίσθητος μόνο για λίγα δευτερόλεπτα, νομίζω. Με σέρνουν από τα πόδια, ενώ αρβύ-

λες και γκλομπς συνεχίζουν να με χτυπούν, κυρίως στους ώμους και τα πόδια. 5 μπάτσοι με κρατάνε και μου τραβάνε το σακκίδιο από την πλάτη. Με κρατούν και το ψάχνουν, τότε με πάνε στην άκρη του δρόμου και με καθίζουν κα-τω.

Ένας μπάτσος έρχεται από πίσω μου και με χτυπάει στην πλάτη με το γκλομπ του, έπειτα με αρπάζει στις κλωτσιές στη βάση της σπονδυλικής στήλης. Αυτό ΑΚΟΜΑ πονάει! Το πρόσωπό μου είναι μια λίμνη αίματος -το νιώθω να κυλάει από διάφορες μεριές, και να τρέχει στο λαϊμό μου. Ο Γ και ο Δ είδαν τι συνέβη μετά, οι μπάτσοι φέρνουν τις τσάντες με τις μολότοφ κοντά μου. Μου 'ρχεται συγκοπή!

Οι επόμενες 2 ώρες είναι πραγματικά τρομακτικές -με βαραίνουν δυο τσάντες με μολότοφ που είναι κολλημένες πάνω μου. Κάποιες στάζουν. Οι μπάτσοι με οδηγούν στον δρόμο όπου πέτρες και μολότοφ έπεφταν ανάμεσά μας και με παρουσιάζουν σαν τρόπαιο. Εάν μια από εκείνες τις μολότοφ έπεφτε πολύ κοντά μου θα είχα παραδοθεί στις φλόγες πριν καν προλάβει να πεις «ανθρώπινα δικαιώματα». Για τις επόμενες 2 ώρες με χτυπούσαν γκλομπς, γρο-

θιές, ένα σφυρί. Είμαι τραυματισμένος στο κεφάλι δυο φορές από μια σανίδα, από κλωτσιές, από χαστούκια και διαρκώς εκτεθιμένος σε δακρυγόνα. Με δυσκολία μπορούσα να περπατήσω ή να αναπνεύσω. Όλη η αριστερή πλευρά της πλάτης μου ήταν μωβ, κίτρινη, μαύρη, μπλε και ήμουν γεμάτος από κοψίματα, μώλωπες και καρούμπια. Ήταν πραγματικά ένα χάλι! Ποτέ μου δεν μπορούσα να φανταστώ ότι θα ένιωθα τόσο ανακουφισμένος με το να βρεθώ επιτέλους χωμένος -με τις κλωτσιές- σε ένα κελί όπου άλλοι 10 διαδηλωτές μαράζωναν! Ευχαριστώ το Θεο -σκεφτήκα- είμαι στη φυλακή! Ασφαλής από τους ψυχομπατσούς!

Το υπόλοιπο της ιστορίας μπορεί να περιμένει, αλλά θα πρέπει να πω ότι η αλληλεγγύη των συγκαταστούμενών μου με κράτησε ζωντανό. Απ' όσο ξέρω, 5 από τους 7 κρατούμενους που ήταν σε εκείνο το κελί μαζί μου και όλοι αλληλοστηριχτήκαμε, είναι προφυλακισμένοι. Όλα όσα είχαμε, το νερό, το φαγητό, τα τσιγάρα, τις τηλεκάρτες -τα είχαμε από κοινού. Θα είχα τρελλαθεί χωρίς αυτούς.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΟΛΟΥΣ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ!

ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΙΣΕΙΣ!

Πώς στήνονται οι κατηγορίες...

Αντές οι δυο φωτογραφίες, οι οποίες τραβήχτηκαν κατά τη διάρκεια της σύλληψης του Simon Chapman, είναι χαρακτηριστικές για τον τρόπο με τον οποίο η αστυνομία "συνέλεξε" τα στοιχεία εις βάρος των συλληφθέντων της 21 Ιουνίου:

Στην πρώτη, ο Simon είναι πεσμένος στο έδαφος και ένας ΜΑΤατζής τον κλωτσά στο πρόσωπο. Στην πλάτη του Simon διακρίνεται καθαρά το γαλάζιο του σακκίδιο.

Στη δεύτερη, το γαλάζιο σακκίδιο έχει εξαφανισθεί ενώ άλλα, μαύρα, εμφανίζονται "μυστηριωδώς" στα πόδια του. Σε λίγο, ο Simon θα "χρεωθεί" ένα από αυτά και τα περιεχόμενά του: μολότοφ και ένα σφυρί, το οποίο προηγουμένως ένας ΜΑΤατζής είχε φροντίσει να τοποθετήσει μέσα στο σακκίδιο -και μάλιστα μπροστά σε τηλεοπτικές κάμερες!

Η ύπαρξη ή όχι "ενοχοποιητικών στοιχείων" δεν επηρεάζει την αλληλεγγύη μας, θεωρητικά όμως θα έπρεπε να επηρεάζει τη δικαστική εξουσία, η οποία στη συγκεκριμένη περίπτωση απείδειξε τόσο το βαθείταξικό της χαρακτήρα όσο και το σαφές πολιτικό περιεχόμενο των γεγονότων της 21 Ιουνίου...

Ντοκουμέντο

Στο ιταλικό indymedia υπάρχει βίντεο με τη σύλληψη του Simon και το σπύσιμο των κατηγοριών από τους μπάτσους (το αρχείο έχει μέγεθος 30,1 MB και για να το δείτε πρέπει να έχετε εγκατεστημένο το divx). Μπορείτε να κατεβάσετε το βίντεο από τις ακόλουθες διευθύνσεις:

<http://italy.indymedia.org/uploads/simon.avi>

ftp://italy.indymedia.org/ftc_italia/salonico/simon.avi

Σάββατο 21 Ιουνίου 2003: το Black Block

Σάββατο 21 Ιουνίου 2003: το μπλοκ της ΑΚΣ2003

Φωτογραφίες από τις συγκρούσεις στην κόκκινη ζώνη στο Μαρμαρά (Παρασκευή 20 Ιουνίου 2003)

Γράμματα από τη φυλακή του Fernando Perez

Σε κάθε πόλεμο υπάρχουν αιχμάλωτοι· δεν θα μπορούσε να ήταν αλλιώς και σ’ αυτή τη μάχη. Το κεφάλαιο συνέλαβε 7 αγωνιστές ενάντια στην καταπίεση και στην ταπείνωση που ακούουν τα κράτη ενάντια σε κάθε ζωντανή ύπαρξη. Κι όταν λέω ζωντανή ύπαρξη αναφέρομαι στους ζωντανούς, όχι στο σύνολο της ανθρωπότητας. Γιατί υπάρχουν άνθρωποι που έπαψαν να είναι ζωντανοί εδώ και καιρό: άνθρωποι που έμαθαν να επιβιώνουν σαν τμήματα μιας μηχανής, ελπίζοντας πως κάποια μέρα θα ξυπνήσουν. Με το τελευταίο αναφέρομαι στο μήνυμα που εμφανίστηκε στις 26 Ιούνη, στις 20.58 στην ιστοσελίδα «La Haine» (σ.τ.μ. *ισπανική αντιεξουσιαστική σελίδα αντιπληροφόρησης*) με τίτλο «Ενών ύπαξίες τη Θεσσαλονίκη...» και ρωτάω που είναι αυτοί οι αλληλέγγυοι εργαζόμενοι (η περιφνημ εργατική τάξη!), οι οποίοι, τη στιγμή που οι αναρχικοί βρίσκονται στο «τείο της μάχης», το μόνο για το οποίο ενδιαφέρονται είναι να μην κλείσει το καταραμένο τους εργοστάσιο, αυτός ο «μεγάλος επαναστατικός αγώνας» για την κατάκτηση της συλλογικής σύμβα-

σης και μετά «μην είδατε τον Παναή». Που βρίσκονταν αυτοί οι περίφημοι «15.000 αλληλέγγυοι εργαζόμενοι» (σ.τ.μ. *αναφέρεται στις κινητοποιήσεις για τους απολυμένους της ισπανικής ιδιωτικής εταιρείας τηλεομοιοτυπών SINTEL που έκλεισε μετά την εξαγορά της*) στα γεγονότα της Βαλένσια ή της Βαρκελώνης; Δεν θα έπρεπε κανείς να αναρωτηθεί μήπως αυτοί οι αλληλέγγυοι εργαζόμενοι χρησιμοποιούν τους αναρχικούς που τους υποστηρίζουν για να μην κλείσουν τα εργοστάσιά τους, για βελτιωμένες συνθήκες εργασίας, για καλύτερες συμβάσεις, για μεγαλύτερους μισθούς ώστε να αγοράσουν το οικογενειακό αυτοκίνητο που διαφημίζεται στην Τ.Β. και να πάνε με την οικογένεια και το σκύλο τους στα καλοκαιρινά θέρετρα; Πέρα από τον πόλεμο στο Ιράκ, μίλα για πράγματα πιο κοντινά. Να ξέρεις πως το κράτος και το κεφάλαιο σού έχουν κηρύξει τον πόλεμο απ’ τη στιγμή που γεννήθηκες, ως τότε θα

παίζεις το παιχνίδι τους;

Ναι, αλλά θα κλείσει το εργοστάσιο... Να κλείσουν όλα τα εργοστάσια αυτού του καταραμένου κόσμου! Ενώ κάποιους ολωοδιόλου δημοκράτες τους απασχολούν τα εργοστάσια που κλείνουν και αν έχουν αγοράσει δημοκρα-κία για το πρωινό, εκατοντάδες αναρχικοί βρισκόμαστε στις φυλακές τους, να στις δικές τους φυλακές, γιατί είναι αυτοί, οι αλληλέγγυοι εργαζόμενοι που με την ψήφο τους συντηρούν αυτό το βρωμερό σύστημα και τις υπερπλήρεις φυλακές του, είναι αυτοί που σε παρακολούθουν από τα παράθυρά τους υιοθετώντας τον ρόλο του μπάτσου που μας διδάσκουν από το σχολείο, έτσι ώστε τελικά δεν είναι απλά αδρανείς, είναι συμμετέχον στην κρατική καταστολή.

Είτε είσαι ενάντια στο κράτος είτε είσαι μαζί του. «Πολλοί είναι τόσο ενσωματωμένοι στο *’Matraix’* ώστε δεν θα δίσταζαν να δώσουν τη ζωή τους για να το υπερασπιστούν, επομένως πρέπει

να τους αντιμετωπίζουμε ως αυτό που είναι: εχθροί μας». Όσο για την Αριστερά του Κεφάλαιου που τώρα εκφράζεται υπέρ μας (σ.τ.μ. *αναφέρεται στην* *“Η νομική μας υπεράσπιση πρέπει να καταδειξεί αυτή τη σειρά των ψεμάτων, όμως η απάντηση στο δρόμο πρέπει να είναι άλλη. Δεν θέλουμε να παρουσιαστούμε σαν “καλά παιδιά” γιατί δεν είμαστε. Είτε αυτό αρέσει στην κοινή γνώμη είτε όχι, είμαστε αναρχικοί και θέλουμε να καταστρέψουμε τον κόσμο του εμπορεύματος και της μιζέριας, της εκμετάλλευσης και της υποταγής, της μόλυνσης και του θανάτου”*).

ανακοίνωση με την οποία το ισπανικό κόμμα της *Ενωμένης Αριστεράς –IU–, κάτι αντίστοιχο του Συνασπισμού, εκφράζει την αλληλεγγύη του στους συλληφθέντες και ζητάει την απελευθέρωση τους),* ενάντια σε ποιους νομίζουν ότι διαδhlώναμε στις 21 Ιούνη στη Θεσσαλονίκη;

Μήπως οι «δικές μας» φυλακές και η αστυνομία θα ήταν καλύτερες; Που είναι η ανακοίνωση για την αποφυλάκιση του συντρόφου Edu από τις φυλακές της Μαδρίτης;

Προσέξτε, γιατί μπορεί η επόμενη διαδήλωση των ελευθερων και των ζωντανών να είναι στην Κόρδοβα ή την Marinaleda.

(...)

Σε σχέση με το δημοσιογράφο από το Μπούργκος –νομίμως πως εργάζεται στην εφημερίδα “Diario de Burgos”– πείτε του πως οι έλληνες συνάδερφοί του έχουν ήδη κάνει αρκετά και πως χάριη στις πιέσεις τους και στα ρεπορτάζ τους με τα οποία ζητούσαν τα κεφάλια

μας βρισκόμαστε σήμερα στη φυλακή, με προοπτική να περάσουμε εδώ μεγάλο μέρος της μη-ζωής μας. Πείτε του πως δουλεύει σε μια εφημερίδα ειδικευμένη στη χειραγώγηση και στην κατασκευή ηλιθίων και πως, ως ένα ακόμη γρανάζι της εξουσίας την οποία ονειρευόμαστε να καταστρέψουμε, ανήκει στους εχθρούς μας. Αν πραγματικά ενδιαφέρεται για τα αίτια της αθλιότητας στον κόσμο, ας σταματήσει να συνεργάζεται με αυτούς που την παράγουν και τη συντηρούν.

Η Επαναστατική Αλληλεγγύη δεν συνίσταται στο να λες πως είσαι αλληλέγγυος με τους κρατούμενους, αλλά στο να γίνεσαι «συνένοχος» στον αγώνα που οδήγησε τους επανεισ, είναι συμμετέχον στην κρατική καταστολή.

Όταν η αστυνομία δεν έχει στοιχεία, τα κατασκευάζει. Κανένας από τους προφυλακισμένους τη στιγμή της σύλληψής του δεν είχε μολότωφ· τώρα όμως όλοι έχουνμε πανομοιότυπες κατηγορίες: πετούσαμε μολότωφ, είχαμε μολότωφ στις τσάντες μας (πάντως τσάντες όντως κάποιου είχαμε) αλλά όχι μόνον αυτά, τη στιγμή που πετούσαμε μολότωφ, ταυτοχρόνως κάναμε επιθέσεις με σιδερόβεργες, εκτοξεύαμε φωτοβolides και κατασκευάζαμε εκρηκτικά· τους διέφυγε το γεγονός της τηλεμεταφοράς μας στη Βογδάτη όπου ανατινάζαμε αυτοκίνητο-βόμβα.

Η νομική μας υπεράσπιση πρέπει να καταδειξει αυτή τη σειρά των ψεμάτων, όμως η απάντηση στο δρόμο πρέπει να είναι άλλη. Δεν θέλουμε να παρουσιαστούμε σαν «καλά παιδιά» γιατί δεν είμαστε. Είτε αυτό αρέσει στην κοινή γνώμη είτε όχι, είμαστε αναρχικοί και θέλουμε να καταστρέψουμε τον κόσμο του εμπορεύματος και της μιζέριας, της εκμετάλλευσης και της υποταγής, της μόλυνσης και του θανάτου.

Τίποτε άλλο για την ώρα, όποιος θέλει να μου γράψει για να μου απαντήσει, να με προβάλει, να συζητήσουμε, να με φτύσει, να δημιουργήσει, να κλάψει, ν’ αγαπήσει... Ξέρει που βρίσκομαι.

Θάνατος στο κράτος! Ζήτω η αναρχία!

7 Ιούλη 2003 (2 βδομάδες αιχμαλωσίας)

Υ.Γ. Αυτό το κείμενο είναι προσωπικό, δεν το συζητήσα ούτε το έγραφα με κάποιον άλλο από τους συντρόφους-αιχμάλωτους του ελληνικού κράτους.

γέρικου κόσμου του εμπορεύματος, του χρήματος,της ανταρχικότητας, των βασανιστηρίων...

...για να δημιουργήσουμε έναν κόσμο στον οποίο η αλληλεγγύη δεν θα είναι χριστιανική ευσπλαχνία και όπου η ισότητα δεν θα είναι προσόν βλακειάς για τις γυναίκες (*γυναίκες δεμοφιλακες, στρατιωτικοί, αστυνομικοί*) όπου η ευτυχία δεν θα συνταξιοδοτείται στα 60 και η ελευθερία δεν θα χρειάζεται τιμολόγιο. Από την άλλη δεν μπορούμε να κάνουμε διάκριση ανάμεσα σε καλούς και κακούς αναρχικούς. Όλοι οι αναρχικοί είμαστε κακοί και αυτό που μας διαφοροποιεί είναι η μέθοδος του αγώνα που επιλέξαμε στη συγκεκριμένη φάση της ζωής μας. Όλοι είναι αποδεκτοί όπως είπα παραπάνω αρκεί να μην ξεπέφτουμε σε ρεφορμιστικές θέσεις και άρα ανώδυνες για το σύστημα. Τέλος θέλω να πω σ’ αυτούς που χρησιμοποιούν δικαιολογίες για να μη δώσουν την αλληλεγγύη τους στους συντρόφους της Βαλένθια, να μη δώσουν αλληλεγγύη ούτε σε μένα γιατί ο δικός τους αγώνας είναι και δικός μου.

ΖΗΤΩ ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ
ΖΗΤΩ Η ΑΝΑΡΧΙΑ

Από τις συμπλοκές του Σαββάτου 21 Ιούνη

**Μήνυμα αλληλεγγύης
από την Άγκυρα**

*Ανοικτό γράμμα προς τους αδελφούς μας
και τις αδελφές μας στην Ελλάδα*

Ως αναρχικοί της Άγκυρας χαιρετίζουμε τον ηρωικό σας αγώνα ενάντια στην κτηνωδία του κράτους.

Για μια ακόμη φορά δείξατε τη μόνη ενότητα που παραδéchονται οι αναρχικοί: την ενότητα της καρδιάς μας, την ενότητα των τραγουδιών μας και την ενότητα των δακτύλων μας όταν τα σφίγγουμε μια γροθιά.

Σύντροφοι και συντρόφισσες,

η θάλασσα που μας χωρίζει πήρε το όνομά της από ένα βασιλιά που πνίγηκε ενώ ταξίδευε να συναντήσει το γιο του. Σήμερα αυτή η θάλασσα δεν είναι παρά ένα μικρό ποτάμι σ’ αυτό τον απέρριαντο κόσμο και τα μεγάλα πολεμικά πλοία δεν είναι παρά βράχια που θα βυθίσουμε σ’ αυτό το ποτάμι για να συναντήσουμε τους αδελφούς και τις αδελφές μας και που πιστεύουμε πως κι εσείς θα κάνετε το ίδιο.

Κάποιοι από σας βρίσκεισθε τώρα φυλακισμένοι, άλλοι χτυπημένοι και ξυλοκοπημένοι άσχημα αλλά να μην ξεχάσετε πως σας σκεπτόμαστε με στοργή και σας αγαπάμε από τα βάθη της μαύρης καρδιάς μας.

Μήνυμα αλληλεγγύης από τον Καναδά

Στέλνουμε ένα μήνυμα αλληλεγγύης στους συντρόφους που βρίσκονται φυλακισμένοι από το ελληνικό κράτος για την εξέγερση στους δρόμους κατά τη διάρκεια της συνόδου της ελίτ της ευρωπαϊκής άρχουσας τάξης στη Θεσσαλονίκη.

Δεν μας προκαλέσαν ιδιαίτερη έκπληξη ούτε η βαρβαρότητα της αστυνομίας, ούτε οι σπημένες κατηγορίες και τα κατασκευασμένα στοιχεία, ούτε τα βασανιστήρια στα οποία υποβλήθηκαν αρκετοί σύντροφοί μας. Στο πεδίο του κοινωνικού πολέμου, η βίαιη καταστολή είναι πάντοτε η απάντηση των εκμεταλευντών σε κάθε μορφή ενεργούς αντίστασης. Οι φυλακές είναι αναπόσπαστο τμήμα του καπιταλιστικού συστήματος εκμετάλλευσης και αποκλεισμού. Είναι ένας ακόμα θεσμός του εχθρού που πρέπει να επιτεθούμε και να καταστρέψουμε.

Αναγνωρίζουμε τον αγώνα των φυλακισμένων συντρόφων ως τμήμα του δικού μας αγώνα. Αντιλαμβανόμαστε τη σπουδαιότητα της ενεργούς ταξικής αλληλεγγύης και θεωρούμε πως αυτή η αλληλεγγύη πρέπει να πάρει τη μορφή της εξεγερσιακής δράσης ενάντια στο κεφάλαιο και το κράτος.

Η αλληλεγγύη στους φυλακισμένους συντρόφους στην Ελλάδα, ο αγώνας για την απελευθέρωσή τους πρέπει να σημάνουν περισσότερο από την έκφραση των αντιεξουσιαστικών μας αρχών. Η αλληλεγγύη πρέπει να πάρει μια πρακτική, υλική μορφή.

Μέσα από τη σύγκρουση με τον ταξικό εχθρό μπορούμε να εκφράσουμε τόσο την αλληλεγγύη μας στους φυλακισμένους συντρόφους όσο και το δικό μας ανατρεπτικό αγώνα ενάντια σε κάθε μορφή καταπίεσης.

Αναρχικός Αγώνας, Βανκούβερ, Καναδάς, 25 Ιούνη 2003

Πέμπτη 19 Ιούνη, αντιεξουσιαστική πορεία αλληλεγγύης στους μετανάστες

Μηνύματα αλληλεγγύης

Ανακοίνωση της οικογένειας και φίλων του Carlos, ο οποίος κρατείται μαζί με άλλους έξι συντρόφους στη Θεσσαλονίκη, προφυλακισμένοι εν αναμονή της δίκης τους

Για άλλη μια φορά οι αρχηγοί των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι υπερασπιστές της παγκόσμιας οικονομίας, συγκεντρώθηκαν για να μοιραστούν το παντεσπάνι. Αυτή τη φορά στη Θεσσαλονίκη, στην Ελλάδα. Περιφρουρημένοι και προστατευμένοι από τις κατασταλτικές δυνάμεις τύπου ρόμπκοπ. Χιλιάδες άτομα της γηραιάς ηπειρώ, από τις πιο διαφορετικές πολιτικές τάσεις, βγήκαν στο δρόμο στη διάρκεια των τελευταίων ημερών της περασμένης εβδομάδας για να εκφράσουν την απόρριψή τους για τα πολιτικά, κοινωνικά, οικονομικά μέτρα με τα οποία οι μεγάλοι εξουσιαστές μας κρατούν υποταγμένους.

Ενώ γιόρταζαν τη συνόδo τους κρυμμένοι και καλά προστατευμένοι, οι κινητοποιήσεις, οι διαμαρτυρίες και οι (άνισες) συγκρούσεις λάμβαναν χώρα σ’ όλο το μήκος και το πλάτος μιας μικρής ελληνικής πόλης, η οποία μετατράπηκε σε καθαρά μεσαιωνικού τύπου καταφύγιο και οχυρό για μερικές μέρες. Το αποτέλεσμα αυτών των ημερών αγώνα ήταν ένας απροσδιόριστος αριθμός τραυματιών κάθε είδους και περίπου εκατό συλληφθέντες, οι οποίοι βασανίστηκαν, ταπεινώθηκαν και στη συνέχεια αφέθηκαν ελεύθεροι με κατηγορίες με εγγυήσεις. Το κερασάκι αποτελούν τα 7 προφυλακισμένα άτομα (3 Έλληνες, ένας Σύριος, ένας Άγγλος και δύο σύντροφοι από το ισπανικό κράτος, ο ένας από το Μπούργκος και ο άλλος από την Αραγονουέθ-Μαδρίτη).

Από την πρώτη μέρα της σύλληψής τους, οι κακοποιήσεις και τα βασανιστήρια ήταν η καθημερινή τους τροφή. Σ’ αυτά προστίθενται οι ανωμαλίες στις αστυνομικές κατηγορίες (τις οποίες άλλαξαν αρκετές φορές), όπου κατηγορούνται για τα πάντα: κατοχή όπλων και εκρηκτικών, επίθεση κατά της αρχής, παράνομη σύσταση και συμμορία και πολλά άλλα. Λίγο έλειψε να πουν ότι αυτοί σκότωσαν τον «Μανολέτε» (σ.τ.μ.: *Μανουέλ Ροντερόνθελ Σάντσεθ, διάσημος ταυρομάχος που σκοτώθηκε από ταύρο το 1947*), ή ότι ανήκαν σε κάποιο κομάντο της Άλ Κάντια.

Εκτός από το σωματικό και ψυχολογικό πόλεμο που αναγκάστηκαν να υποστούν αυτοί οι σύντροφοι, είναι σημαντικό να υπογραμμιστεί ο πόλεμος των μέσων ενημέρωσης. Τόσο των ελληνικών μέσων ενημέρωσης, τα οποία εισήγαγαν στη δημόσια σκηνή όλων των ειδών τα ψέματα και τις συκοφαντίες για τα γεγονότα και τους κρατούμενους, φτάνοντας στο σημείο να λένε ότι η αστυνομία, με αντές τις συλλήψεις, εξάρθρωσε μια ομάδα τρομοκρατών ακτιβιστών, αναρχικών με διεθνείς διασυνδέσεις και βασική καταγωγή, και τα λοιπά, και τα λοιπά, όσο και των διεθνών μέσων ενημέρωσης, και πιο συγκεκριμένα αυτών που είμαστε υποχρεωμένοι να υφιστάμεθα σ’ αυτή τη γη, με τη συνενοχή τους στη συσκότιση, την απόκρυψη και τη λογοκρισία στην πληροφόρηση γι’ αυτά που συνέβησαν στη Θεσσαλονίκη. Σε καμία περίπτωση δεν ξεέρει τίποτα γι’ αυτά που έγιναν στη συνόδο και την αντισύνοδο, εκτός από τους παρόντες στη Θεσσαλονίκη και τους χρήστες του Ίντερνετ.

Γι’ αυτούς τους λόγους, και για πολλούς άλλους, ΚΑΤΑΓΕΛΛΟΥΜΕ:

- Τις αρμόδιες και αναρμόδιες ευρωπαϊκές αρχές για τη συνενοχή τους στα γεγονότα.
- Τις ελληνικές αρχές γιατί επινόησαν και κατασκευάσαν τις αποδείξεις με πλήρη αναίδεια, ηλιθιότητα και δόλο.
- Τα μέσα ενημέρωσης για πληροφοριακή συκοφαντία και λογοκρισία.

Γι’ αυτό, ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ:

- Την άμεση απελευθέρωση των 7 κρατούμενων συντρόφων χωρίς καμία κατηγορία, καθώς και την απόσυρση των κατασκευασμένων κατηγοριών κατά των υπόλοιπων συλληφθέντων.
- Την απόδοση ευθυνών στις αστυνομικές αρχές για κατάχρηση εξουσίας, βασανιστήρια και εξευτελιστική μεταχείριση των συντρόφων μας. Για τις αστυνομικές αρχές, εκφράζουμε την περιφρόνηση και την απαξίωση μας για αυτό που είναι.

Όμως, με τις καταγγελίες και τις απαιτήσεις δεν συνθίζεται να πετυχαίνουμε πολλά, εκτός αν αφήσουμε για λίγο τις ανέσεις μας. Καλούμε την παγκόσμια κοινότητα να ενημερωθεί γι’ αυτά που συνέβησαν μέσω άλλων οδών (μέσα αντιπληροφόρησης, Ίντερνετ). Να οργανωθούν ομάδες συμπαράστασης και ο κόσμος να λάβει μέρος στις προσεχείς κινητοποιήσεις και τις δραστηριότητες που θα πραγματοποιηθούν σε τοπικό και διεθνές επίπεδο. Και βέβαια, να συνεχίσουν να φωνάζουν:

ΟΧΙ ΠΙΑ ΑΛΛΕΣ ΚΟΡΟΪΔΙΕΣ! ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΣΚΕΥΩΡΙΕΣ! ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ ΜΑΣ ΠΟΥ ΦΥΛΑΚΙΣΤΗΚΑΝ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ!

21/6 500 άτομα συμμετέχουν σε πορεία που έχει καλέσει η αναρχική ομοσπονδία στην **Κοπεγχάγη**, σε ένδειξη αλληλεγγύης με τους διαδηλωτές της Θεσσαλονίκης. Κατά τη διάρκεια της σημειώνεται επίθεση σε κρατικό οργανισμό που σχετίζεται με τις απελάσεις μεταναστών.

22/6 Συγκέντρωση αναρχικών-αντιεξουσιαστών έξω από τα δικαστήρια της **Θεσσαλονίκης** όπου προσάγονται οι συλληφθέντες δέχεται την επίθεση της αστυνομίας. 3 διαδηλωτές μεταφέρονται στο νοσοκομείο.

23/6 Πορεία αλληλεγγύης στους συλληφθέντες, ανάμεσα στους οποίους βρίσκονται και αυστριακοί διαδηλωτές, πραγματοποιείται στο **Γκρας** της Αυστρίας.

24/6 **Βερολίνο:** 9 ακτιβιστές καταλαμβάνουν το κτίριο της ελληνικής πρεσβείας σε ένδειξη αλληλεγγύης στους συλληφθέντες της Θεσσαλονίκης. Η αστυνομία επεμβαίνει και τους συλλαμβάνει. Νέα συγκέντρωση μπροστά από την πρεσβεία στις 27/6, και εκδήλωση-συναυλία αλληλεγγύης στους κρατούμενους και ενάντια στην Ε.Ε. πραγματοποιείται στις 28/6.

25/6 **Μαδρίτη:** Συγκέντρωση μπροστά στα γραφεία του Ελληνικού Οργανισμού Τουρισμού, μετά από κάλεσμα του Αναρχικού Μαύρου Σταυρού.

26/6 Πορεία αλληλεγγύης στο **Ρέθυμνο**, πόλη όπου ζει ο "Κάστρο", με συμμετοχή συντρόφων από όλη την Κρήτη.

27/6 Συγκέντρωση αλληλεγγύης στους κρατούμενους της Θεσσαλονίκης στη **Βαλένσια** της Ισπανίας. - ΚΑΝΕΝΑΣ ΟΜΗΡΟΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ - ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ.

- **Πάτρα:** συγκέντρωση αλληλεγγύης στους συλληφθέντες των γεγονότων της Θεσσαλονίκης από αναρχικούς-αντιεξουσιαστές.

28/6 ΕΚΕΙΝΟΙ ΕΙΝΑΙ ΜΕΣΑ ΓΙΑ ΜΑΣ - ΕΜΕΙΣ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΞΩ ΓΙ' ΑΥΤΟΥΣ - ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΟΡΑ: Συγκέντρωση αλληλεγγύης στους 7 φυλακισμένους διαδηλωτές της Θεσσαλονίκης μπροστά στην ελληνική πρεσβεία στο **Λονδίνο**, πόλη όπου ζει ένας από τους κρατούμενους.

- Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥΣ ΜΥΡΙΖΕΙ ΣΑΝ ΤΑ ΔΑΚΡΥΓΟΝΑ ΤΟΥΣ! Συναυλία οικονομικής ενίσχυσης από αλληλέγγυους συντρόφους και συντρόφισσες στη **Μυτιλήνη**.
- ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΤΕΡΟ ΑΠ'ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΛΙΑ! Συγκέντρωση αλληλεγγύης στην **Ξάνθη**.
- Συναυλία αλληλεγγύης στην **Καβάλα** από το Αυτόνομο Στέκι.
- Συγκέντρωση αναρχικών-αντιεξουσιαστών στην κεντρική πλατεία της **Άρτας**.

30/6 Συγκέντρωση μπροστά στο ελληνικό προξενείο στο **Μιλάνο**.

- Εκδήλωση, βιντεοπροβολή και ενημέρωση για τους συλληφθέντες των γεγονότων της Θεσσαλονίκης στην κατάληψη Ευαγγελισμού στο **Ηράκλειο** Κρήτης.

4/7 Παρέμβαση αλληλεγγύης στο **Αργοςστόλι**.

- **Άμστερνταμ:** Συμβολικές επιθέσεις ενάντια στα ελληνικά γραφεία τουρισμού. Στις 4/7 πετάχτηκαν κόκκινες μπογιές στην πρόσοψη και γράφτηκε το σύνθημα "Λευτεριά στους κρατούμενους της Θεσσαλονίκης". Το επόμενο βράδυ, ακτιβιστές έσπασαν τα τζάμια του γραφείου. Το τρικάκι που αναφέρει τις δύο ενέργειες, καλεί σε άμεση δράση ενάντια σε εταιρίες ελληνικών συμφερόντων και σε πιο δυναμικές κινήσεις αν οι κρατούμενοι δεν απελευθερωθούν άμεσα.

5/7 Συναυλία οικονομικής ενίσχυσης στο **Λονδίνο** για τους φυλακισμένους της Θεσσαλονίκης.

6/7 100 περίπου αναρχικοί, αντιεξουσιαστές και αυτόνομοι συγκεντρώθηκαν έξω από τις φυλακές ανηλίκων του **Αυλώνα** όπου κρατούνται δύο από τους διαδηλωτές της Θεσσαλονίκης. Η συγκέντρωση αιφνιδίασε τους ανθρωποφύλακες που έμειναν να κοιτούν έκπληκτοι τους συντρόφους να πλησιάζουν τα τείχη φωνάζοντας ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΤΕΡΟ ΑΠ'ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΛΙΑ και ΛΕΥΤΕΡΙΑ Σ'ΟΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΣΤΑ ΚΕΛΙΑ, να υψώνουν μαυροκόκκινες σημαίες για να γίνουν ορατές στους κρατούμενους μέσα από τα συρματοπλέγματα, να ανοίγουν πανό και τέλος να κάνουν σε μορφή πορείας το γύρο της φυλακής (παρά την επιμονή του δεσμοφύλακα να φωνάζει "απαγορεύεται, απαγορεύεται"). Η συγκέντρωση διήρκεσε περισσότερο από μισή ώρα και όλοι αποχώρησαν αφού πρώτα η πρόσοψη της φυλακής και η κεντρική πύλη της γέμισαν με συνθήματα με σπρέι "ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ 7 ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΔΙΑΔΗΛΩΤΕΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ" και "ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΓΙΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΣΥΝΟΔΟ ΤΗΣ Ε.Ε."

8/7 Συγκέντρωση στα Προπύλαια (**Αθήνα**) από την ΑΚΣ2003 και πορεία προς τα κεντρικά γραφεία του ΠΑΣΟΚ στην Χ. Τρικούπη (Εξάρχεια)

- Εκδήλωση αλληλεγγύης και οικονομικής ενίσχυσης στη Villa Amalias (**Αθήνα**).
- **Τορίνο:** Εκδηλώσεις για την οικονομική στήριξη των συλληφθέντων στην κατάληψη Asilo, και στις 12 Ιουλίου στην κατάληψη san maurizio.

9/7 Συναυλίες αλληλεγγύης & οικονομικής ενίσχυσης με μεγάλη παρουσία κόσμου σε **Αθήνα** (Προπύλαια), από την "ανοικτή συνέλευση αναρχικών-αντιεξουσιαστών ενάντια στη σύνοδο των ηγετών της Ε.Ε. και για την αλληλεγγύη στους συλληφθέντες", και στη **Θεσσαλονίκη** (Μεταωροσκοπείο ΑΠΘ), από την "αντιεξουσιαστική συνέλευση αλληλεγγύης".

10/7 ΗΜΕΡΑ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

- **Τορίνο:** 150 άτομα περικύκλωσαν το ελληνικό προξενείο φωνάζοντας συνθήματα κατά του ελληνικού κράτους και αλληλεγγύης στους συλληφθέντες.
- **Ρώμη:** Συγκέντρωση αναρχικών έξω από τον ΕΟΤ και την ελληνική πρεσβεία.
- **Μπουένος Άιρες:** ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ

ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ - ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ - ΚΑΤΩ ΤΑ ΤΕΙΧΗ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ - Η ΑΝΑΡΧΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΠΟΔΡΑΣΤΗ, πορεία προς την ελληνική πρεσβεία.

- Στο **Μπούργκος** της Ισπανίας έγινε συγκέντρωση έξω από το τοπικό κυβερνείο, στη **Μαδρίτη** 150 άτομα συγκεντρώθηκαν έξω από το υπουργείο εξωτερικών και στο **Λονδίνο** έξω από τα γραφεία του ΕΟΤ και της Ολυμπιακής.

- Συγκεντρώσεις αλληλεγγύης έγιναν στη **Μαγιόρκα** και τη **Λεόν** και πορεία στο **Γκρας**.

- Άλλες συγκεντρώσεις σε ελληνικές πρεσβείες και προξενεία έγιναν στο **Μπιλμπάο**, τις **Βρυξέλλες**, τη **Μάλαγα**, το **Παλέρμο**.

- Προκηρύξεις αλληλεγγύης στους κρατούμενους μοιράστηκαν στην **Αμβέρσα** από τον αναρχικό μαύρο σταυρό της πόλης και στην **Τεργέστη** από την αναρχική ομάδα Ζερμινάλ της FAI.

- **Ηράκλειο** Κρήτης: Πραγματοποιήθηκε μικροφωνική αλληλεγγύης στην πλατεία Ελευθερίας, όπου διαβάστηκαν οι επιστολές των φυλακισμένων και έγινε ενημέρωση για τις κινήσεις αλληλεγγύης και συμπαράστασης που γίνονται σε ολόκληρο τον κόσμο. Η παρουσία της αστυνομίας ήταν διακριτική, τα πανό έγραφαν "συμπαράσταση στους διωκόμενους της Θεσσαλονίκης" και "στην εντεινόμενη καταστολή και εκμετάλλευση κοινωνική αντίσταση και αλληλεγγύη". Η μικροφωνική έληξε στις 10 το βράδυ και μετά τα μεσάνυχτα γράφτηκαν συνθήματα στους τοίχους του κέντρου.

- **Πάτρα:** Τη μέρα παγκόσμιας αλληλεγγύης στους συλληφθέντες της Θεσ/νίκης, πραγματοποιήθηκε παρέμβαση αναρχικών-αντιεξουσιαστών. Στις 12 το πρωί αναρτήθηκε πανό απέναντι από τα δικαστήρια της Πάτρας (ΚΑΝΕΝΑΣ ΟΜΗΡΟΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ-ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ) και μοιράστηκαν προκηρύξεις στους διερχόμενους.

- **Θεσσαλονίκη:** Με τη συμμετοχή μερικών εκατοντάδων συντρόφων ξεκίνησε η μηχανοκίνητη πορεία που είχε καλεστεί από την αντιεξουσιαστική συνέλευση αλληλεγγύης προς τις φυλακές Διαβατών. Έξω από τη φυλακή φωνάχτηκαν συνθήματα σε ισπανικά και αγγλικά. Η παρουσία της αστυνομίας ήταν έντονη καθ'ολη τη διάρκεια της πορείας (ζητάδες, μια κλούβα και ασφαλίτες με μηχανάκια). Μετά από παραμονή περίπου μιας ώρας έξω από τις φυλακές η πορεία επέστρεψε στα πανεπιστήμια όπου και διαλύθηκε.

- **Αθήνα:** Περισσότεροι από 600 αναρχικοί και αντιεξουσιαστές συγκεντρώθηκαν στην πλατεία Κλαυθμώνος, όπου μοιράστηκαν προκηρύξεις και στη συνέχεια ξεκίνησε η πορεία που είχε καλέσει η ανοικτή συνέλευση αναρχικών-αντιεξουσιαστών ενάντια στη σύνοδο της Ε.Ε. και για την αλληλεγγύη στους συλληφθέντες. Οι διαδηλωτές κατευθύνθηκαν προς τα γραφεία της Ε.Ε., με πανό "ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ 8 ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ-ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΓΙΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΣΥΝΟΔΟ ΤΗΣ ΕΕ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ" και "ΕΝΑΣ ΑΛΛΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΦΙΚΤΟΣ, Ο ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ - ΤΑΞΙΚΟΣ". Στη διαδρομή οι τοί-

χοι γέμισαν συνθήματα με σπρέι. Πολλές διμοιρίες ΜΑΤ και ΥΜΕΤ ακολουθούσαν από στενή απόσταση την πορεία και ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις φρουρούσαν το κτίριο της Ε.Ε. όπου οι διαδηλωτές σταμάτησαν για αρκετή ώρα. Η πορεία κατέληξε στα Προπύλαια.

- Παρέμβαση αλληλεγγύης έγινε και στην **Κύπρο**.

11/7 Συγκέντρωση στο ελληνικό προξενείο στη **Βαρκελώνη**.

12/7 Συγκέντρωση αλληλεγγύης στους κρατούμενους της Θεσσαλονίκης και στους 3 διωκόμενους αναρχικούς της Βαλένσια στο **Αλικάντε** και τη **Βαλένσια**.

26/7 Στη **Μαδρίτη**, συγκέντρωση αλληλεγγύης 300 ατόμων δέχεται την επίθεση της αστυνομίας. Συλλαμβάνονται 7 άτομα που αργότερα απελευθερώνονται.

7/8 Συγκέντρωση αλληλεγγύης στην **Κολωνία** με συμμετοχή 150 ατόμων. Έξω από το ελληνικό προξενείο κρεμάστηκαν δύο πανό που έγραφαν "Άμεση απελευθέρωση των 7 συλληφθέντων της 21/6", στα ελληνικά και τα γερμανικά.

22/8 Συγκέντρωση με μικροφωνική στην Καμάρα, στη **Θεσσαλονίκη**, με συμμετοχή 100 ατόμων.

29/8 Συγκέντρωση με μικροφωνική σε κεντρική πλατεία της Νεάπολης, στη **Θεσσαλονίκη**. Νωρίτερα, ομάδα συντρόφων/ισών πραγματοποιήσε κατάληψη αντιπληροφόρησης στον 105,5 Rock.

5/9 **Θεσσαλονίκη.** Μηχανοκίνητη πορεία προς τις φυλακές Διαβατών (6μμ, Καμάρα).

6/9 Συγκέντρωση και πορεία αλληλεγγύης στη **Θεσσαλονίκη** (6μμ, Καμάρα).

21/9 ΔΙΕΘΝΗΣ ΗΜΕΡΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ.

Βρυξέλλες

Λονδίνο

Μαδρίτη

Ρώμη

Τορίνο

Θεσσαλονίκη (φυλακές Διαβατών)

Αθήνα